

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4126/2563

บริษัท ม.โจทก์ นาง ค.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 35, ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.อ. มาตรา 352, ป.อ. มาตรา 350, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

การยอมความในความผิดอันยอมความได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 35 วรรคสอง และมาตรา 39 (2) นั้น ต้องเป็นการยอมความที่กระทำภายหลังจากความผิดได้เกิดขึ้นแล้ว มิใช่กระทำการไว้ล่วงหน้าก่อนการกระทำความผิดเกิด เมื่อโจทก์จำเลยทำสัญญาประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งของศาลจังหวัดนครสวรรค์ โดยจำเลยตกลงผ่อนชำระหนี้ค่าเช่าซื้อให้แก่โจทก์ หากจำเลยผิดนัด จำเลยตกลงส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนแก่โจทก์ และศาลจังหวัดนครสวรรค์พิพากษาตามยอม ภายหลังจำเลยผิดนัดชำระหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ศาลจังหวัดนครสวรรค์ออกหมายบังคับคดี ต่อมาโจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปยึดรถยนต์ที่จำเลยเช่าซื้อจากโจทก์ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้นำรถยนต์ที่เช่าซื้อไปจำนำไว้แก่บุคคลอื่น และไม่สามารถติดตามกลับคืนมาได้ เช่นนี้ การยอมความดังกล่าวข้างต้นจึงทำขึ้นก่อนที่จำเลยจะนำรถยนต์ที่เช่าซื้อจากโจทก์ไปจำนำไว้แก่บุคคลอื่นซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามฟ้องคดีนี้ ทั้งสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวก็ไม่ปรากฏข้อความว่าโจทก์จำเลยตกลงยอมความในคดีส่วนอาญา สัญญาประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งจึงไม่มีผลทำให้คดีอาญาระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (2)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352, 350, 90 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 350 (เดิม), 352 (ที่ถูก 352 วรรคหนึ่ง) (เดิม) การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานยกยอกซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลย 2 ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเป็นลูกหนี้โจทก์ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ และศาลมีคำพิพากษามาตามคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ. 288/2558 ของศาลจังหวัดนครสวรรค์ ต่อมาศาลออกหมายบังคับคดี โจทก์จึงนำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปยึดรถยนต์ที่บ้านจำเลยเลขที่ 96 จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อไปถึงจำเลยทำบันทึกยืนยันข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้นำรถยนต์ของโจทก์ไปจำนำไว้แก่บุคคลอื่นจึงไม่อาจคืนรถยนต์ให้โจทก์ได้ คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่ามีเหตุสมควรลงโทษจำเลยสถาน

เบาหรือรอการลงโทษหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ศาลจังหวัดนครสวรรค์มีคำพิพากษาตามยอมในคดีแพ่ง หมายเลขแดง ผบ. ที่ 288/2558 โดยจำเลยตกลงจะชำระเงินค่ารถยนต์ยี่ห้อเมอร์เซเดส - เบนซ์ 3,020,000 บาท จำเลยชำระหนี้ให้โจทก์เป็นเงินเพียง 710,000 บาท ระหว่างผ่อนชำระจำเลยก็ผ่อนชำระไม่ตรงตามที่ตกลงกันเรื่อยมา ตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม 2558 หลังจากทำสัญญา ประนีประนอมยอมความกับโจทก์ จำเลยนำรถยนต์ที่เข้าซื้อไปจำหน่ายได้เงิน 1,080,000 บาท แต่จำเลยมิได้นำเงินดังกล่าวไปชำระหนี้ให้โจทก์แต่อย่างใด โจทก์ให้โอกาสจำเลยผ่อนชำระเป็นเวลานานนับแต่วันทำสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวจนถึงวันที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาวันที่ 10 มิถุนายน 2562 เป็นเวลานานถึง 2 ปีเศษ เหลือเงินที่จำเลยต้องชำระให้โจทก์จำนวนสูงถึง 2,300,000 บาท จากการกระทำของจำเลยแสดงให้เห็นว่า จำเลยมีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาตามยอมมาตั้งแต่ต้นที่จะชำระเงินให้โจทก์จนครบถ้วน การกระทำของจำเลยเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์อย่างร้ายแรงในทางธุรกิจ จึงไม่มีเหตุผลเพียงพออันสมควรรอการลงโทษ ส่วนที่จำเลยอ้างว่า จำเลยผ่อนชำระหนี้ให้โจทก์เป็นเงิน 710,000 บาท และมีทรัพย์สินอื่นที่เจ้าพนักงานบังคับคดียึดได้ประเมินราคาเป็นเงิน 413,000 บาท รวมเป็นเงิน 1,123,000 บาท เงินจำนวนนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของเงินที่จำเลยได้ชำระให้โจทก์เป็นค่าเสียหายแล้วนั้น เห็นว่า จำเลยไม่ได้แสดงหลักฐานว่า โจทก์ได้รับเงิน 413,000 บาทแล้ว อีกทั้งราคาดังกล่าวก็เป็นเพียงราคาประเมินของเจ้าพนักงานบังคับคดี ไม่แน่ว่าเวลาขายทอดตลาดจะได้ราคาตามจำนวนดังกล่าวหรือไม่ ถือไม่ได้ว่าเป็นจำนวนเงินที่โจทก์จะได้รับ 413,000 บาท แน่แน่นอน แต่กลับได้ความตามคำแก้ฎีกาของโจทก์ว่าโจทก์ได้รับชำระหนี้เพียง 710,000 บาท ข้ออ้างของจำเลยจึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่จำเลยฎีกาอ้างว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยในความผิดฐานโกงเจ้าหนี้และยกยกทรัพย์ เพราะความผิดดังกล่าวระงับไปแล้วตามสัญญา ประนีประนอมยอมความดังกล่าว และจำเลยได้ชำระหนี้ให้โจทก์ทั้งสิ้น 1,123,000 บาท เกินกว่าราคารถยนต์ที่มีราคาเพียง 1,080,000 บาท นั้น แม้ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้และความผิดฐานยกยกทรัพย์จะเป็นความผิดอันยอมความได้ แต่การยอมความในความผิดอันยอมความได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 35 วรรคสอง และ มาตรา 39 (2) นั้น ต้องเป็นการยอมความกันที่กระทำภายหลังจากความผิดได้เกิดขึ้นแล้ว มิใช่กระทำไว้ล่วงหน้าก่อนการกระทำความผิดเกิด เมื่อโจทก์จำเลยทำสัญญาประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ. 288/2558 ของศาลจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งจำเลยตกลงชำระหนี้เป็นเงิน 3,020,000 บาท โดยผ่อนชำระให้แก่โจทก์ หากจำเลยผิดนัด จำเลยตกลงส่งมอบรถยนต์ที่เข้าซื้อคืนโจทก์ และศาลจังหวัดนครสวรรค์พิพากษาตามยอมในวันที่ 31 มีนาคม 2558 ต่อมาจำเลยผิดนัดชำระหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ศาลจังหวัดนครสวรรค์ออกหมายบังคับคดี วันที่ 7 กรกฎาคม 2558 โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปยึดรถยนต์ที่จำเลยเข้าซื้อจากโจทก์ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า จำเลยนำรถยนต์ที่เข้าซื้อไปจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นเป็นเงิน 1,080,000 บาท และไม่สามารถติดตามกลับคืนมาได้ เมื่อคดีฟังได้เช่นนี้ การยอมความดังกล่าวข้างต้นจึงทำขึ้นก่อนที่จำเลยจะนำรถยนต์ที่เข้าซื้อจากโจทก์ไปจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามฟ้องคดีนี้ นอกจากนี้ สัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวที่โจทก์ทำกับจำเลยก็ไม่ปรากฏข้อความว่า โจทก์จำเลยตกลงยอมความในคดีส่วนอาญา จากพฤติการณ์และข้อเท็จจริงดังกล่าวสัญญาประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งจึงไม่มีผลทำให้คดีอาญาระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) ฎีกาของจำเลยในปัญหาอื่นไม่เป็นสาระแก่คดีไม่มีผลเป็น

การเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย จึงไม่รับวินิจฉัยให้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ใช้ดุลพินิจลดโทษให้แก่จำเลย โดยไม่รอการลงโทษให้นั้น เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งรูปคดีและเป็นประโยชน์แก่จำเลยมาก อยู่แล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

กษิด์เดช จินสลุต · ธารธร ศิลปโอสถ · อติศักดิ์ ปัตรวลี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4126/2563>